

ΠΡΟΣ: Υπουργείο Παιδείας
Λυκούργου 18
Αθήνα, 10552

Ξάνθη 12 Ιουνίου 2007
Αρ. Πρωτ...65.....

Κυρία Υπουργέ,

Σας γράφω με την ιδιότητά μου ως Πρόεδρος του Πολιτιστικού Μορφωτικού Συλλόγου Γυναικών ΡΟΜ Δροσερού Ξάνθης Η Ελπίδα. Ο Πολιτιστικός Μορφωτικός Σύλλογος Γυναικών ΡΟΜ Δροσερού Ξάνθης «Η Ελπίδα» ξεκίνησε τη δράση του τον Αύγουστο του 2006 με πρωτοβουλία των γυναικών Δροσερού, σε μια προσπάθειά τους να επιλύσουν οργανωμένα κάποια από τα πολλά και σοβαρά προβλήματα του οικισμού. Καταστατικοί σκοποί του Συλλόγου είναι: η επίτευξη στενότερης συνεργασίας και αλληλεγγύης μεταξύ των μελών της κοινότητας, η ισότιμη ένταξη του πληθυσμού στην κοινωνία της Ξάνθης, η οργανωμένη διεκδίκηση των αναγνωρισμένων δικαιωμάτων των μελών αυτού στην οικογένεια, στην κοινωνία και στην πολιτεία, η διαφύλαξη και προβολή της πολιτιστικής κληρονομιάς της περιοχής μας, η ευαισθητοποίηση των μελών για την αντιμετώπιση των τοπικών και κοινωνικών προβλημάτων, η βελτίωση του βιοτικού και μαθησιακού επιπέδου του πληθυσμού με έμφαση στις γυναίκες και στα παιδιά και τέλος η συνεργασία με κάθε άλλο σύλλογο ή κρατικό φορέα, που συμπίπτουν οι σκοποί του.

Οι γυναίκες δραστηριοποιήθηκαν: βρήκαν χώρο για να στεγάσουν το Σύλλογο, οργάνωσαν μαθήματα εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας για τις Δροσερίτισσες, εισήγαγαν δράσεις μαγειρικής, κομμωτικής-αισθητικής, κηροπλαστικής, ζωγραφικής, οργάνωσαν και λειτουργούν παιδικό σταθμό, που στεγάζεται στο χώρο του Συλλόγου. Επιπλέον, τρέχουν συμβουλευτικά σεμινάρια επί οικογενειακών και συζυγικών θεμάτων, καθώς και θεμάτων υγείας, σε συνεργασία με άλλους φορείς της πόλης.

Όπως όμως γίνεται εύκολα αντιληπτό, υπάρχουν καθημερινά προβλήματα τα οποία ανακύπτουν και τα οποία ο Σύλλογος, είτε προσπαθεί να αντιμετωπίσει, είτε προσπαθεί να παρακινήσει τους Δροσερίτες να τα λύσουν μόνοι τους.

Η μεγαλύτερη ανάγκη που έχει ο οικισμός μας είναι η δημιουργία νέου σχολείου. Αυτή τη στιγμή υπάρχουν στο Δροσερό 3 σχολεία που συστεγάζονται σε μία έκταση μικρότερη των 4 στρεμμάτων. Υπάρχουν 2 δημοτικά (το 15^ο και το 20^ο Δημοτικό Σχολείο Ξάνθης) καθώς και 1 γυμνάσιο (το 8^ο Γυμνάσιο Ξάνθης). Σε αυτά φοιτούν περίπου 800 μαθητές!! Υπάρχουν ακόμα περίπου 200 παιδιά που δεν πηγαίνουν σχολείο. Ωστόσο, λόγω του περιορισμένου χώρου, με την έναρξη του σχολικού έτους, σε κάθε τάξη υπάρχουν περίπου 40 μαθητές. Όπως γίνεται εύκολα αντιληπτό, η δυνατότητα παρακολούθησης και προόδου των παιδιών μας είναι εξαιρετικά δύσκολη υπό αυτές τις συνθήκες και ειδικά αν ληφθεί υπόψη ότι μιλάμε για παιδιά που στην πλειοψηφία τους είναι τρίγλωσσα. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα πολλά από τα παιδιά μας να απογοητεύονται και να εγκαταλείπουν το σχολείο αφού βλέπουν ότι δεν μπορούν να προοδεύσουν και να προκόψουν.

Η τοποθέτηση στον προαύλιο χώρο του σχολείου μας 16 αιθουσών προκάτ ανακούφισε προσωρινά την κατάσταση, όμως πλέον ούτε αυτές δεν επαρκούν για να καλύψουν τις αυξημένες ανάγκες μας. Ίσως είμαστε το μοναδικό δημόσιο σχολείο με τόσους πολλούς μαθητές που στεγάζονται σε τόσο λίγο χώρο. Έχουμε μαθητές που διψάνε για γράμματα και που δεν μπορούν να τα μάθουν λόγω των συνθηκών. Επομένως, είναι επιτακτική ανάγκη να δημιουργηθεί ένα νέο σχολείο στον οικισμό μας που να είναι σε θέση να καλύψει τις αυξημένες ανάγκες μας σε μάθηση, να αλαφρώσει τα ήδη πολύ επιβαρυνόμενα σχολεία μας, να κρατήσει τους μαθητές εντός των σχολικών αιθουσών και να προσελκύσει νέους.

Ένας ακόμη παράγοντας της σχολικής διαρροής είναι ότι τα άτομα που διαμένουν στον οικισμό μας ανήκουν στα ασθενέστερα και φτωχότερα κοινωνικά στρώματα. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα οι γονείς να αναζητούν εργασία εκτός Ξάνθης τους εαρινούς και καλοκαιρινούς μήνες προκειμένου να βγάλουν τα προς το ζείν. Φυσικά τα παιδιά δεν μπορούν να παραμείνουν στον οικισμό χωρίς τους

γονείς τους και κατ' επέκταση χωρίς φύλαξη και προστασία για 5 μήνες. Έτσι, υποχρεώνονται να εγκαταλείπουν το σχολείο στα τέλη Απριλίου και να επιστρέφουν τον Αύγουστο.

Προκειμένου να λυθεί αυτό το πρόβλημα, υπάρχουν 2 πράγματα που μπορούν να γίνουν. Το πρώτο είναι η σχολική χρονιά να μην τελειώνει τον Ιούνιο αλλά τον Μάιο, δηλαδή να συντμηθεί σε 8μηνη φοίτηση και παρακολούθηση, ώστε τα παιδιά να μην χάνουν σημαντικό μέρος των μαθημάτων και να μην τους δημιουργούνται κενά που να είναι δύσκολο να τα καλύψουν. Η δεύτερη επιλογή είναι η δημιουργία ενός οικοτροφείου το οποίο να λειτουργεί κατά το χρονικό διάστημα που προανέφερα (τέλη Απριλίου με τέλη Σεπτεμβρίου) και στο οποίο να μπορούν να διαμένουν οι μαθητές κατά το χρονικό διάστημα που οι γονείς τους θα απουσιάζουν και να παρακολουθούν ενισχυτικά μαθήματα. Φυσικά, το οικοτροφείο αυτό θα πρέπει να είναι στελεχωμένο με προσωπικό καταρτισμένο και εξοικειωμένο με τις ιδιαιτερότητες του πληθυσμού μας και να παρέχει όλα όσα χρειάζονται τα παιδιά που θα διαμένουν εκεί.

Επίσης, θα πρέπει να αναφερθούν τα εξής. Η πλειοψηφία των μαθητών μας μένουν σε σπίτια τα οποία διαθέτουν έναν ενιαίο κοινόχρηστο χώρο. Στο χώρο αυτό, συνεπώς, είναι συγκεντρωμένα όλα τα μέλη της οικογένειας και ασκούν εκεί όλες τις δραστηριότητές τους. Επομένως, είναι πολύ δύσκολο και ίσως ακατόρθωτο οι μαθητές μας να συγκεντρωθούν και να μελετήσουν. Τα δημοτικά σχολεία μας λειτουργούν από τις 8 το πρωί μέχρι τις 2 το μεσημέρι, το γυμνάσιο από τις 2 το μεσημέρι ως τις 7 το απόγευμα. Υπάρχει ενισχυτική διδασκαλία όχι από το ΥΠΕΠΘ, που λειτουργεί 4 με 6 το μεσημέρι. Θα ήταν σκόπιμο να επεκταθούν οι ώρες λειτουργίας του σχολείου μας μέχρι τις 9 το βράδυ προκειμένου να καθιερωθούν ώρες μελέτης ώστε να μπορούν οι μαθητές μας να βρουν την απαραίτητη ησυχία και συγκέντρωση που απαιτείται για να μελετήσουν. Αντίλαμβανόμαστε ότι θα ήταν υπερβολικό να ζητήσουμε να διατίθεται κάποιο γεύμα ημερησίως. Θέλουμε, όμως, να καταλάβετε ότι τα οικονομικά μας είναι πενιχρά και ανταγωνίζονται την ανάγκη μας για εκπαίδευση και προκοπή.

Τέλος , πιστεύουμε ότι θα ήταν σκόπιμο να καθιερωθεί η εκμάθηση της ρομανέ προκειμένου τα παιδιά μας να είναι σε θέση να μάθουν σωστά τη γλώσσα τους μαζί με τα ελληνικά.

Θεωρούμε ότι πρέπει να υπάρξει άμεση αντίδραση καθώς τα όσα σας ανέφερα είναι προβλήματα που χρονίζουν στον οικισμό μας και ενώ οι κάτοικοι έχουν συνειδητοποιήσει ότι μόνο μέσω της μόρφωσης μπορούν να ξεφύγουν από την άθλια κατάσταση στην οποία ζουν, δεν υπάρχει καμία χείρα βοήθειας στον ορίζοντα που να μας βοηθήσει να βελτιώσουμε τη ζωή μας, να ανεβάσουμε το επίπεδο μας και να ενταχούμε ισότιμα στην κοινωνία όπως όλοι οι υπόλοιποι Έλληνες πολίτες.

Σας ευχαριστούμε.

Πρόεδρος

Σουλκιμάν Σαμπιχά

Τηλ:6976479474